

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010239
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3621010239.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému I. A., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom X., U.. Q. XXX/XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Ilava, pre pokračovací trestný čin obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 31. januára 2022, sp. zn. 2T/86/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. marca 2022 v Trenčíne jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. e), odsek 2 Tr. poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

II. Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku s a obžalovaný I. A., nar. XX.XX.XXXX v X., okres X., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava

o d s u d z u j e

Podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona, za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona a § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona s a obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia .

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/86/2021 zo dňa 31. januára 2022 bol obžalovaný I. A., nar. XX.XX.XXXX, na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 28. decembra 2021, č. k. Pv 20/21/3305-104, doručenej okresnému súdu dňa 28. decembra 2021 uznaný vinným z trestného činu obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času, minimálne od mesiaca október 2020 si na presne nezistených miestach, od doposiaľ nezistených osôb, doposiaľ presne nezisteným spôsobom, neoprávnene bez povolenia zadovážoval psychotropné látky, následne ich prechovával na miestach, kde sa aktuálne nachádzal,

ako aj na doposiaľ presne nezistených miestach a neoprávnene bez povolenia prechovával psychotropné látky až do dňa 02.07.2021, kedy mu bola v X. na ul. U. Q. na parkovisku pred domom č. XXX/XX obmedzená osobná sloboda podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku operatívnymi policajtmi Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Partizánskom, pri ktorom zákroku I. A. kládol aktívny odpor a z toho dôvodu boli voči nemu použité donucovacie prostriedky podľa zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, kedy pri tomto konaní obžalovaný spadol a z vrečka mu vypadla pánska peňaženka s dokladmi a dvomi igelitovými (plastovými) vreckami (sáčkami) s uzatvárateľným zipsom s obsahom hneď kryštalickej látky, ktoré boli zaistené ako stopa č. 3 a stopa č. 4, pričom stopa č. 3 obsahovala kryštalickú látku s hmotnosťou 0,392 g s priemernou koncentráciou 67,5 % hmotnostných metamfetamínu, s obsahom 265 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 7 bežných jednotlivých dávok drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a stopa č. 4 obsahovala kryštalickú látku s hmotnosťou 0,801 g s priemernou koncentráciou 64,0 % hmotnostných metamfetamínu, s obsahom 513 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 13 bežných jednotlivých dávok drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, následne dňa 02.07.2021 pri domovej prehliadke v bydlisku obžalovaného v byte č. X v X. na ul. U. Q. v dome č. XXX/XX bolo zaistené, ako stopa č. 16, 1 ks igelitové plastové vrecúško s uzatváracím zipsom s obsahom kryštalickej látky, pričom uvedená stopa č. 16 obsahovala kryštalickú látku s hmotnosťou 0,062 g s prítomnosťou metamfetamínu v množstve minimálne 10 mg, čo predstavuje minimálne 1 bežnú jednotlivú dávku drogy spôsobilú po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, kedy celková hodnota pervitínu, ktorý obžalovaný prechovával a ktorý bol u neho zaistený, predstavuje sumu minimálne 75,30 Eura, pričom obžalovaný I. A. pervitín (metamfetamín) opakovane, či už pri neplánovaných osobných stretnutiach alebo aj po predchádzajúcom telefonickom dohovore, resp. po dohovore prostredníctvom SMS správ, resp. správ cez mobilné aplikácie, napr. Messenger, na rôznych miestach v X.: napr. pri pohostinstve kotolňa v miestnej časti E., pri lavičke v blízkosti Špeciálnej základnej školy na ulici U. Q., v blízkosti svojho vchodu bydliska na ul. U. Q. XXX/XX, v blízkosti koľajníc za obchodným domom LIDL, ako aj na iných rôznych miestach, predával a dával viacerým osobám a to aj:

- X. A., ktorému dňa 25. 01. 2021 predal pervitín v blízkosti koľajníc za obchodným domom LIDL v X. a to dve dávky pervitínu za sumu 20,- Eur, ktorý pervitín X. A. nestihol užiť, ale vydal tento pervitín polícii,
- v presne nezistených dňoch, presne nezistený počet krát predal pervitín, zvyčajne asi päťkrát za mesiac X. A., naposledy dňa 23. 06. 2021 mu predal pervitín v X. pri pohostinstve "A." v miestnej časti E. a to jednu dávku pervitínu za sumu najmenej 10,- Eur, ktorý pervitín X. A. nestihol užiť, ale vydal ho polícii,
- v presne nezistených dňoch, presne nezistený počet krát predal pervitín, za posledné dva mesiace zvyčajne asi tri až štyrikrát do týždňa, zvyčajne za 10,- Eur až 20,- Eur za dávku, resp. za dávku a pol, X. E., v blízkosti vchodu bydliska na ul. U. Q. XXX/XX v X. ako aj na iných miestach, naposledy dňa 01.07.2021 mu predal pervitín v X. na presne nezistenom mieste cestou smerom k obchodnému domu Tesco a to dve skladačky pervitínu,
- v presne nezistených dňoch, od mesiaca apríl 2021, najmenej trikrát predal pervitín F. A., vždy dávku za sumu 10,- Eur, prvýkrát pri Špeciálnej základnej škole na ulici U. Q. v X. dávku za sumu 10,- Eur a naposledy dňa 30.06.2021 tiež na tom istom mieste ako prvýkrát, pri Špeciálnej základnej škole na ulici U. Q. v X.,
- v presne nezistenom čase asi od januára do februára roku 2021 X. X., najmenej dvakrát predal pervitín, jednu dávku za sumu 10,- Eur, spolu najmenej za sumu 20,- Eur a to na rôznych miestach v meste X., pri kostole v mestskom parku, pri bydlisku I. A.,
- v nezistenom čase, asi od mesiaca marec až do asi mesiaca jún roku 2021 predal a dal pervitín D.. P. J., nezistený počet krát, spolu najmenej desaťkrát, v rôznych množstvách a to od jedného dielu až po jeden kubík pervitínu, za rôzne ceny od 10 do 60 Eur a to na rôznych miestach v meste X., najčastejšie na sídlisku E., ako aj na rôznych iných miestach, za predaj pervitínu dal D.. P. J. I. A. celkovo spolu minimálne 500,- Eur,

- v presne nezistenom čase, najmenej päťkrát, predal pervitín V. V., a to v jarných mesiacoch roku 2021, posledný krát asi v mesiaci máj 2021, zvyčajne jednu dávku za sumu 10,- Eur, alebo dve dávky za sumu 20,- Eur a to na rôznych miestach v meste X., na sídlisku E. v X.,

- ďalej K. Q., ktorému v presne nezistenom čase, asi od mesiaca marec do mesiaca júl 2021, najmenej päťkrát predal pervitín, vždy jednu dávku za sumu 10,- Eur a to v meste X., pri bydlisku I. A.,

- v presne nezistenom čase, asi od októbra roku 2020 do mája roku 2021 predal X. Q., najmenej desaťkrát pervitín, za rôzne ceny od 10 do 30 Eur v rôznych množstvách a to od jedného dielu až po tri diely pervitínu, a to na rôznych miestach v meste X., pri bydlisku I. A.,

- ďalej M. V., ktorému v presne nezistenom čase, asi od Vianoc roku 2020 do júna roku 2021, asi raz do týždňa, najmenej dvadsaťkrát predal pervitín, za rôzne ceny, zvyčajne od 10 do 20 Eur a to na rôznych miestach v meste X., pri bydlisku I. A., presne nezistený počet krát mu pervitín aj dal na presne nezistených miestach,

- v presne nezistenom čase, asi od mesiaca marec do mesiaca jún 2021, najmenej štyrikrát predal pervitín G. O., vždy za sumu 20,- Eur za dva diely pervitínu a to v meste X., pred bydliskom I. A. a raz v byte, ktorý užíval I. A.,

príčom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol obžalovaný I. A. odsúdený podľa § 172 odsek 2, § 38 odsek 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí (1 ks mobilný telefón zn. Samsung, model Galaxy A5 so sériovým číslom J s IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, so SIM kartou TESCO Mobile s označením XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, 1 ks mobilný telefón zn. NOKIA, model 208 s IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, so SIM kartou Tesco Mobile s označením XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, 1 ks inzulinová striekačka s oranžovým krytom), ktoré sa nachádzajú v úschove Okresného súdu Partizánske s tým, že podľa § 60 odsek 5 Tr. zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát. Okresný súd súčasne obžalovanému podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Tr. zákona uložil ochranný dohľad na 12 (dvanásť) mesiacov.

Proti citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote 15-tich dní odo dňa jeho vyhlásenia na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný I. A., ktorý bol osobne na tomto procesnom úkone okresného súdu prítomný. Tvrdil, že aj napriek jeho minulosti je jeho postoj k trestnej činnosti kritický a svoje konanie úprimne ľutuje. Zhoduje sa s názorom okresného sudcu v tom, že v hierarchii drogovej trestnej činnosti je na jej spodku, a teda skôr ako diler je konzument, ktorý si svojou činnosťou zabezpečoval drogy pre vlastnú spotrebu a nie pre nejaký majetkový prospech. V porovnaní s vyššie postavenými páchatelmi obdobnej trestnej činnosti, a to aj členmi organizovaných skupín je jemu udelený trest 9 rokov dosť prísny. Bol nezamestnaný, ale z dôvodu, že sa staral o otca, ktorý trpí stareckou demenciou. Prostriedky na život mu zabezpečovali drobné brigády a finančné prostriedky od brata, ktoré mu podľa potreby poskytoval za to, že je pri otcovi a stará sa oňho. Spolu s otcovým dôchodkom mali dostatočný príjem na pokrytie ich potrieb. Jeho motiváciou bola závislosť, respektíve jeho problémom. Svoje konanie už veľmi oľutoval a len myšlienka, že otca s ktorým sa už pravdepodobne nestretne a s ktorým má dobrý vzťah, je pre neho veľkým trestom. Je presvedčený, že uvedené odôvodnenie, ako aj okolnosti pre ukladanie trestu budú opätovne prehodnotené a bude mu uložený trest zmiernený.

V zákonnej lehote 15-tich dní odo dňa vyhlásenia citovaného rozsudku okresného súdu bolo podané aj odvolanie obžalovaného I. A. proti výroku o treste z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia vecí, ktoré odôvodnil ustanovený obhajca v prospech obžalovaného, ktorý bol zhodne osobne prítomný na uvedenom procesnom úkone okresného súdu. Dal do pozornosti odvolaciemu súdu, že ak je možné páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno

toto ustanovenie analogicky a pri použití argumentu a minori ad maior použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, keďže neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Príslušný prvostupňový súd síce znížil trest o jeden rok pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, avšak nejedná sa o zníženie trestnej sadzby tak, ako to umožňuje v súčasnosti platná a účinná legislatíva SR v nadväznosti na judikačnú prax súdov, ktoré sa svojimi rozhodnutiami snažia zmierniť drakonické tresty ukladané za drogovú trestnú činnosť. V danom konaní prevažujú poľahčujúce okolnosti, pretože sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvého stupňa, že priťažujúce a poľahčujúce okolnosti sú vo vzájomnom pomere, nakoľko na priťažujúcu okolnosť deklarovanú prvostupňovým súdom v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona, že už bol za trestný čin právoplatne odsúdený, nemusí súd pri ukladaní trestu prihliadať. Bol síce niekoľkokrát právoplatne odsúdený za spáchaný trestný čin, ale vždy išlo o trestný čin na úrovni prečinu. Obzvlášť závažného zločinu sa dopustil prvýkrát vo svojom živote, doposiaľ nikdy nešlo o drogovú trestnú činnosť. Staral sa o svojho chorého otca, ktorý je imobilným pacientom, z tohto dôvodu nemohol pracovať, upadol do depresie a žiaľ prepadol drogám, ako ich konzument. Nefungoval ako diler drog, čo vyplýva z jeho samotného výsluchu na hlavnom pojednávaní, kedy sudca zisťoval, či a ako sa obohatil na predaji drog. Z výsluchu je zrejmé, že na predaji drog nezarobil a nezarábal, ale vďaka tomu, že dokázal drogy zohnať pre svojich kamarátov, vedel si on sám pre seba zabezpečiť drogu zadarmo. Navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne zrušil podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku napadnutý rozsudok prvostupňového okresného súdu a podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku mu vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie s tým, že okresný súd obžalovanému uloží trest za spáchaný trestný čin znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Prokurátor okresnej prokuratúry sa k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu, písomne nevyjadril.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Ustanovený obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na ich odvolanie a dôvody v ich písomnom odôvodnení a navrhol rozhodnúť tam spôsobom uvedeným.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu sa stotožnil s tým, čo uviedol jeho obhajca právom konečného návrhu.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku /v posudzovanom prípade iba z dôvodu podľa písm. c) citovaného ustanovenia, vzhľadom k tomu, že prvostupňový okresný súd právoplatne prijal svojím uznesením na hlavnom pojednávaní uznanie viny obžalovaného, za splnenia zvyšných obligatórnych zákonných podmienok podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, po splnení svojej prieskumnej povinnosti uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal právoplatným uznesením na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, pri splnení zvyšných zákonných obligatórnych podmienok, uznal obžalovaného I. A. vinným z pokračovacieho trestného činu obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, pretože tento svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu zločinu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe prvostupňového okresného súdu, predchádzajúcom tomuto výroku pri obžalovanom I. A. nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 odsek 1

Tr. poriadku len výroky o treste odňatia slobody, určenom spôsobe jeho výkonu a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody z podnetu podaného odvolania krajský súd dospel k záveru, že nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami obžalovaného v tom, že u neho prevažujú poľahčujúce okolnosti. Okresný súd preto správne obžalovanému priznal existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne i „výnimočne uveriteľne“ oľutoval) a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Obžalovaný bol doposiaľ dvadsaťkrát súdne trestaný, z toho je dôležitých (právne významných) sedemnást' vecí, kde mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody a dňa 20.07.2018 spáchal priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 Zákona č. 372/1990 Zb., za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške -20,- Eur. Je síce pravdou, že obžalovaný doteraz nebol ani jedenkrát súdne trestaný za obzvlášť závažný zločin ani za zločin (iba za prečiny), ale napriek tomu je súd tiež v zmysle ustanovenia § 38 odsek 2 Tr. zákona obligatórne povinný pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zohľadnenie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona preto prichádza do úvahy aj v situácii, keď by bol obžalovaný pred spáchaním posudzovaného trestného činu právoplatne odsúdený pre akýkoľvek iný trestný čin (úmyselný i nedbanlivostný). Súd však zároveň môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať /§ 37 písm. m) za bodkočiarkou Tr. zákona/. V preskúmvanej veci však rovnako ani krajský súd nevzhliadol túto možnosť a prihliadol aj na predchádzajúce odsúdenia, pričom v tomto smere vo vzťahu k obžalovanému zohľadnil nielen frekvenciu a počet uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody, ale aj formu zavinenia pri jednotlivých trestných činoch a predovšetkým dĺžku doby od vykonania posledného trestu odňatia slobody. Pri tomto prieskume v zhode so záverom okresného súdu zistil, že obžalovanému boli sedemnást'krát uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, na ktoré možno prihliadať s tým, že vždy išlo o úmyselné trestné činy (prečiny), pričom posudzovaný obzvlášť závažný zločin páchal od mesiaca október 2020 (vyplýva to zo skutkovej vety napadnutého rozsudku okresného súdu, čo nebolo spochybnené), teda veľmi krátko od vykonania posledného spoločného trestu (dňa 05. septembra 2020). Z uvedeného dôvodu je preto priznanie priťažujúcej okolnosti obžalovanému podľa § 37 písm. m) Tr. zákona po skutkovej i právnej stránke opodstatnené a zákonné. Následne krajský súd pristúpil k preskúmaniu výroku o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému I. A. s tým, že zohľadnil nielen kritérium zákonnosti, ale aj primeranosti a zistil, že okresným súdom uložený trest odňatia slobody je síce zákonný, ale zároveň nie je celkom primeraným. Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody mal krajský súd na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zákona) a podriadil (subsumoval) ich preskúmvanej veci. U obžalovaného I. A. mali rozhodujúci vplyv na zníženie trestu odňatia slobody v porovnaní s napadnutým rozsudkom okresného súdu predovšetkým spôsob spáchania činu a jeho následok (obžalovaný predával drogy viacerým osobám, išlo však o malé dávky, predaj drog iným osobám bol odôvodnený predovšetkým ale tým, že si sám zabezpečil finančné prostriedky na drogy, ktoré užíval do doby, než bol vzatý do väzby, osoby, ktorým drogy predával boli samotnými užívateľmi drog, teda nepredávali ich iným osobám ako díleri, drogy, ktoré predal svedkom X. A. a X. A., čo vyplýva aj zo skutkovej vety napadnutého rozsudku, títo nestihli užiť, ale vydali ich polícii, v dôsledku čoho nedošlo k negatívnym dôsledkom na ich zdravie), pohnútky (snaha získať finančné prostriedky nie však za vidinou veľkého zbohatnutia, ale v podstate iba preto, aby si sám zabezpečil peniaze na drogy, ktoré užíval, z výpovede svedka D.. P. J. v prípravnom konaní vyplynulo, že obžalovaný mu drogy nielen predával, ale zopárkrát mu ich poskytol i bezodplatne) i osobu obžalovaného a jeho pomery (ide o nemajetnú osobu, ktorá býva so svojim otcom v spoločnej domácnosti, je recidivistom, ale po prvýkrát sa dopustil obzvlášť závažného zločinu, pričom v minulosti bol vo výkone trestu odňatia slobody prevažne za prečiny majetkového charakteru). Z dôvodu pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (1:1) podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona počas ukladania trestu odňatia slobody krajský súd vychádzal zo základnej výmery tohto trestu pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona (10 rokov až 15 rokov). Odvolací súd pri zohľadnení vyššie uvedených argumentov (svedčiacich v prospech obžalovaného) sa použitie tejto trestnej sadzby ustanovenej Tr. zákona zdalo neprimerane prísne, a preto po prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, obžalovanému (v zhode so záverom okresného súdu) mimoriadne znížil trest odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d) a § 39 ods. 4 Tr. zákona analogicky ako v prípade mimoriadneho zníženia trestu v rámci konania o dohode o uznaní viny

a prijatí trestu. Pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody o 1/3 (jednu tretinu) pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (10 rokov) ukladal obžalovanému trest odňatia slobody z výmery (6 rokov a 8 mesiacov až 15 rokov).

Odvolací súd s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, ktoré mali vplyv na výšku trestu odňatia slobody vo vzťahu k obžalovanému mal za to, že trest odňatia slobody, ktorý bude uložený obžalovanému vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 172 odsek 2 Tr. zákona (za súčasného použitia mimoriadneho zníženia trestu), t. j. pod dolnú hranicu príslušnej trestnej sadzby a súčasne pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (6 rokov a 8 mesiacov až 15 rokov), zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 a 4 Tr. zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistenú poľahčujúcu a priťažujúcu okolnosť, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia konania obžalovaného spoločnosťou. Krajský súd na výkon trestu odňatia slobody (rovnako ako správne už predtým okresný súd) výnimočne obžalovaného podľa § 48 odsek 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia pretože mal za to, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného bude jeho náprava v tomto ústave na výkon trestu lepšie zaručená.

K preskúmvanej veci odvolací súd dodáva, že prvostupňový okresný súd nepochybil vo výrokoch, ktorým bol obžalovanému I. A. uložený aj trest prepadnutia veci (1 ks mobilný telefón zn. Samsung, model Galaxy A5 so sériovým číslom J s IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, so SIM kartou TESCO Mobile s označením XXXXXXXXXXXXXXXX, 1 ks mobilný telefón zn. NOKIA, model 208 s IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, so SIM kartou Tesco Mobile s označením XXXXXXXXXXXXXXXX, 1 ks inzulinová striekačka s oranžovým krytom), ktoré sa nachádzajú v úschove Okresného súdu Partizánske a ochranný dohľad v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Predmetné veci podliehajú trestu prepadnutia veci z dôvodu, že boli použité na spáchanie trestného činu /§ 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona/, sú vecami patriace páchatelovi (§ 60 odsek 4 Tr. zákona), pričom zároveň nie sú splnené zákonné dôvody, pre ktoré by podľa § 60 odsek 6 Tr. zákona neprichádzalo do úvahy uloženie trestu prepadnutia veci (poškodenému vznikol z činu nárok na náhradu škody, ktorého uspokojenie by bolo znemožnené prepadnutím veci, hodnota veci je v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu alebo súd upustil od potrestania páchatela). Výrok o ochrannom dohľade má zasa svoje obligatórne opodstatnenie v ustanoveniach § 76 odsek 1 Tr. zákona (ochranný dohľad uloží súd páchatelovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody) a § 78 odsek 1 Tr. zákona (ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky). Obidva tieto výroky tak boli okresným súdom vydané na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom a týmto rozsudkom sú tak uvedené zvyšné a odvolaním obžalovaného nenapadnuté výroky, nedotknuté.

Z týchto dôvodov potom odvolací súd z podnetu včas podaného na správnom mieste a dôvodného odvolania obžalovaného zrušil v napadnutom rozsudku prvostupňového okresného súdu podľa § 321 odsek 1 písm. e), odsek 2 Tr. poriadku výroky o treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu (výrok pod bodom I.) a na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti II. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok (odvolanie).